

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין גג לקמן כו.
 ודף כה. (ב) (לקמן כה.)
 (ג) ועלי יב. (ד) סנהדרין
 גג. (ה) (לקמן שם
 קדושין ג' ד"ב מה שזכרנו
 כ: חולין ק"ה.) (ו) סנהדרין
 יח. (ז) לקמן כה. סנהדרין
 יח. (ח) וע' תוספות וקרא
 ה. ד"ה ואתה. (ט) ועלי
 ג. לקמן מד. ול. מהא.
 י' (לקמן כה.) (י) ודברים
 כה. (יב) ויקרא כא.
 (יג) וסנה. (יד) ודברים
 (טו) ושיך לעיכ.

גליון הש"ס

מתני' הולצת ולא
סתובבת. עין נר"ש פ"ב
דחלה:

הגהות הב"ח

(א) במשנה כל שאיסורה
איסור ערוה לא: (ב) גמ'
יש לך יבמה אחרת שעולה
לחליצה: (ג) תום ד"ה יבא
וכי' דלא קשה מידי דלא
נענין ביאה שמה:

מוסף רש"י

שמגרשה בנט. ואינה זריכה חליצה ו
אחרתין מזנה רמא רחמנא עליה ועברה
אשח אלה **לימא.** עדיין יצאה הרא
דרי יסורא. למדרש יצקה דלא פיי
דכולה מילתא הימר כגון במייבס אקמ
אח: ו**שדי יסורא.** למדרש ויבמה
עדיין יצומין עליה: **אויסורא.** הינא
דאינא דא יסורא כמו באשת אחיו
שלא איהו בצולמו: **אחוסו מאמו**
ששנאה איהו **מאני.** קודם לידתו
ל זה וכן שנוה זה מנאה נשואה
לאחיו תמידיס לו כשימות זה דא
מנאה בתימר "יבוס: יסור אחותו
לא ליה היתר אלל יסור אשת
אח אית ליה היתר בשאין לו נשים
הילכך כשמת ראשון בלא נשים פקע
איסורו לגבי שני ונשאה וישלשי ממח
שני נשים: **בתה** "ר' חולא: **ולא**
אחוסו. כרתה ויש א"ר: **אחוסו**
מזנה. מפרש להו ואזיל: **אחוסה.** של
ערוה כשהיא יבמה כגון שנפלו שני
אחיות משני אחין אלוהא אקריה
משום ערוה כגון שהיא כלתו או
מחמת: **אח** **חוללס** או **מסייבמס.**
אחות הערוה דלא פגע באחות אקמו
משום דערוה לאו וקוקמו היא: **שניוס.**
שניות לעריות שגזרו סופרים עליהס
ובגמ' "מפרש לה: לשון מזנה יקדושה
בגמ' שגברא: **אלמנא** **ל'ג.**
שמת אחיו ההדיט ונפלה אלמנתו
לפניו: **גרשה וחוללה** **לכח** **הדיוט.**
שגבר אחיו המת ונשא חלוצה
וגרשה וכשמת זריכה חליצה שרי
חופסים לו בה קידושין קדישין
חופסים בחייבי לאחין אלל יצומי לא
שרי אקדוה לו לזה שהוא כהן
ואפסטריו בולא כלום לא דלא אלים לאו
למפסטריו דילפי' מאחות אשה בפ"ק
(דף כ"ג:) **גב' לאסורי** **זרה** **אלונית**
כרב אסי. בפ"ק (דף י"ב) דלא חוללת
ולא מחייבת דערוה קרינן בה
לאלונית דמיעטה קרא מאשר חלדס
וקיימא עליה כדאיסור אשת אח
הילכך לרעה לרע ערוה: **אלה**
המזות. בסוף ספר תורת הכהנים
ומשמע דאלוהס ספרא קאי וכל אוהרת
כהנים החס כחביב: **קדש** **עלמך.**
לעמוד ולהזהר: **כח** **במזרח** **לך.**
להסירק עליהס שניות המותר לך
הערוה כדי שלא תבא לרדי עריות
האסורות מן הערוה: **קסיוס** **וסי.**
אלמנה לרבי' לא שנת נפלה לפניו מן
הנשואה הדיטו עריות לגרירותא חזא
דאלמנה היא ואינא לאו דאלמנה לא
יקח! ועוד דבעולה היא ואינא איסור
עשה לגביה דכחיב אשה בצמחיה
יקח! ולא שנוה ולא ואלא מפני מה
עשה: **ולא** **בעולה** **הכל** **לפני** **מה**
האירוסין ועודה בתולה דליכא אלל
לאו דאלמנה: **יבא** **עשה.** דיבמה
יבא עליה: ועתלה השערה מצי
במחבד דאח כחיב זרישא דקדא
לגמחד דאח יבמתו מצי "יבמתו:

יש לך יבמה כו'. דאס כתב ולא יחסוך
ועלתה השערה לחלוץ אבל חייבי לאוין
השערה לחלוץ ואע"ג דלא כתיב בה לקחת
בה קידושין. הילכך קרינן ביה לקחת

ואם חציו, ואמאי קרי ליה
איסור קדושה, ט"ל חכמים קדש עלמך במזמר נך להתרחק חף מוי המזמר, כדי שלא
יח. ואין עשה, ימנה יבא עליה, שם יס. כל העולה לייבום, לזקק ינוס, עולה

כיצד פרק שני יבמות

שם רצה להחזיר מחזירה ולא
ומהשתא תיקו עליה באיסור
שונים עליה וחיבבי חליצה:
בעי חליצה: אהיטרא. היכא

שגמרשה בגט ומחזירה התם: נמי לימא
ויבמה עדיין יבומין הראשונים עליה ותיבעי
חליצה שאני התם דאמר קרא 'ולקחה לו
לאשה כיון שלקחה נעשית כאשתו לכל
דבר אי הכי הכא נמי הא כתב רחמנא
'ויבמה ומה ראתי מסתברא שדי היתירא
אהיתירא ושדי איסורא איסורא ולר'
שמעון דאמר הוואיל ובה ומצאה בהיתר
ולא עמדה עליו שעה אחת ואיסורא אלא
מעתה אחותו מאמו נשגאה אחיו מאביו
ואחר כך נולד אה ומת תתיבם הוואיל ובה
ומצאה בהיתר איסור אחותו להיכן אול הכא
נמי איסור אחיו שלא היה בעולם להיכן אול
האי איסורא דלית ליה היתירא האי איסורא
דאית ליה היתירא: **מתני'** כלל אמרו
ביבמה כל ^(א) שהיא איסור ערוה לא חולצת
ולא מתייבמת ^(ב) איסור מצוה ואיסור קדושה
חולצת ולא מתייבמת ^(ג) אחותה שהיא
יבמתה חולצת או מתייבמת ^(ד) איסור
מצוה שניות מדברי סופרים איסור קדושה
אלמנה לב^ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט
ממזרת ונתינה לישראל ובת ישראל לנתין
וממזר: **גמ'** כלל לאתויי מאי אמר רפרם
בר פפא לאתויי צרת אילונית ^(א) וכדבר אסי
ואיכא דאמרי כל שאיסורה איסור ערוה הוא
דאסירא צרתה הא לא איסורה איסור ערוה
צרתה לא אסירא למעוטי מאי אמר רפרם
למעוטי צרת אילונית ודלא כרב אסי: אחותה
שהיא יבמתה: אחותה דאמן אילימא
דאיסור מצוה כיון דמדאורייתא רמיא קמיה
פגע באחות וזקתה אלא אחותה דאיסור
ערוה: איסור מצוה שניות: ^(א) אמאי קרי ליה
איסור מצוה אמר אביי ^(ב) מצוה לשמוע
דברי חכמים: איסור קדושה אלמנה לכהן
גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט: ואמאי
קרי להו איסור קדושה דכתיב 'קדושים יהיו
לאלהיהם תניא רבי יהודה מחליף 'איסור
מצוה אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן
הדיוט ואמאי קרי ליה איסור מצוה דת'^א ^(א)
מדברי סופרים ואמאי קרי ליה איסור קדוש' אמ
נקרא קדוש א"ל רבא וכל שאינו מקיים דברי
רשע נמי לא מיקרי אלא אמר רבא קדש ע
גדול: 'קפסיק ותני לא שגא מן הנשואין ולא
מן הנשואין עשה ולא תעשה' ואין עשה דה
האירוסין לא תעשה גרידא הוא יבא עשה וי
אמר רב אמר קרא 'ועלתה יבמתו השערה
לומר יבמתו יש לך יבמה' (אחת שעולה לו
זו חייבי לאוין ואחת חייבי כריתות אמר קר
הא חפץ מייבם ^(א) כל העולה לייבום עולה
אינו עולה לחליצה א"ה חייבי לאוין נמי הא

אִישׁ לָקַח אֶת יְצַמְתּוֹ וְעִלְמָה הַשְׁעֵרָה הָיָה מִשְׁמַע דֹּהֵיָא דְקָרָא
דְּלֵא קָרִינָא כְּזֹה לָקַח לֹא קָרִינָא כְּזֹה וְעִלְמָה לְהִי דְּהַר כְּזֹה יִ
מִשְׁאֵל עוֹלָה לִיבּוֹס: **אִימָא חִיבִי כְּרִיּוֹס.** נְמִי לִינָף מַהְכָּא לְלִי
דִּיעֵבֶד אֲבָל חִיבִי כְּרִיּוֹס לֹא מַפְסִי כְּזֹה קִדּוּשִׁין וְאִפִּי

מיכאל באיסורא (סנהדרין ג:) בשלמא מן הנשואין עשה ולא תעשה. אלמנה ל
ה לחליצה. לוקח חלטה (שם ג:) וכל שאינה עולה. לית דין, ליתבום. שאינה
הזמינה לחליצה. (שם טז:)

כ.

ח א מ"ו מ"ו מהלכות
 יצום הלכה ז עוש"ע
 אה"ע סימן קנ"ד ע"פ א'
ט ב מ"ו שם מ"ו הלכה
 א עוש"ע שם סימן
 קנ"ה ע"פ ז וספ"ד י'
י ג מ"ו פ"א מהלכות
 אישות הלכה י סג
 לא"ן ק"י עוש"ע שם סימן
 טו:
יא ד מ"ו מ"ו מהלכות
 יצום הלכה יא:
יב ה מ"ו שם פ"א הלכה
 יט:

תורה אור השלם

1. כי ישבו אדם ורחל
ועת אשר מיהר וכן אתו
למנוח חזקיהו וזאת
החזקה לאיש "יבנה"
באר עליה ולקחת לו
לאשה ויבנה.

2. קדשים ידיו
אלהיהם ולא יחלו
שם אלהיהם כי את אשר
היה אלהיהם והם
היו אלהיהם וקדש.

3. וקראו כו
אלה המצות אשר
צוה י"ה משה אל בני
ישראל בהר סיני.

ויקרא לו
וואם לא יחפץ ויחפש
לקחת את יבמותו ויחפש
יבמותו השערה לא
יזקקם האמרה מאן יבמי
לקיים לאחור שם
בישראל אל אבד יבמי
הברים כו

תוספות ישנים

[illegible]

קדושי:
 (א) קרי' דלפי חשיב בחתלה
 שמיר אינטרן דאך דמי לאו
 יעשה שאני מיה ככל ואמרי
 לא דמי.